ויאמר אלהים אל־משה
ואל־אהרן לאמר׃

כי־ידבר אלכם פרעה
לאמר׳ לאמר תנו לכם מופת
ואמרת אל־אהרן קח את־מטך
והשלך לפני פרעה יהי לתנין׃
ויבא משה ואהרן אל־
פרעה ויעשו כאשר צוה יהוה
וישלך אהרן את־
מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו
ויהי לתנין׃

ויקרא גם־פרעה לחכמים
וגם־המכשפים ויעשו גם־הם
חרטמי מצרים בלהטיהם
כן׃ ויבלעו מטותם׳ מטות׳
אנשים׳ ויחזק לב־פרעה׳ ולא־
שמע אליהם׳ כאשר דבר יהוה׃

ויאמר יהוה אל־משה
כבד לב פרעה׳ מאן לשלח
העם׃ לך אל־פרעה׳ בבקר הנה
יצא המימה׳ ונצבת לקראתו׳
על־שפת היאר׳ והמטה
אשר־נהפך׳ לנחש׳ תקח׳ בידך׃
ואמרת אליו׳ יהוה אלהי
העברים שלחני אליך׳ לאמר׳
שלח את־עמי׳ ויעבדני
במדבר׳ והנה׳ לא־שמעת׳
עד־׳׳׳